

adóalanyról nyilvántartást kell vezetnie. A nyilvántartást az import egyablakos rendszer hatálya alá tartozó harmadik államból importált termék távértékesítésének teljesítési időpontját magában foglaló naptári év utolsó napjától számított tíz évig kell megőrizni.

A közösségi szabályozás²⁰ meghatározza, hogy a nyilvántartást milyen részletezettséggel kell vezetni. Az abban foglaltak értelmében az adóalany vagy a megbízásából eljáró közvetítő által vezetett nyilvántartásnak az alábbi információkat kell tartalmaznia:

- a fogyasztás szerinti tagállam, amelynek területén a terméket értékesítik,
- az értékesített termékek mennyisége és meghatározása,
- a termékértékesítés teljesítésének időpontja,
- az adóalap, a pénznem megadásával,
- az adóalap esetleges későbbi növekedése vagy csökkenése,
- az alkalmazott adómérték,
- a fizetendő adó összege, a pénznem megadásával,
- a kapott fizetések összege és időpontja,
- ha számlakibocsátásra kerül sor, a számlán szereplő információk,
- a vevőnek feladott vagy elfuvarozott termék kiindulási és érkezési helyének meghatározására szolgáló információ,
- a termék esetleges visszaküldésének bizonyítéka, ideértve az adóalapot és az alkalmazott adómértéket,
- a rendelésszám vagy az egyedi ügyletazonosító,
- az egyedi küldeményazonosító, ha az adóalany közvetlenül részt vesz a szállításban.

2.4. Platformokra vonatkozó szabályok

Mivel az elektronikus kereskedelem jellemzően elektronikus felületeken keresztül valósul meg, az e-kereskedelmi adócsomag meghatározott esetekben adófizetési kötelezettséget telepített az elektronikus felületekre. Az érintett elektronikus felületek körének meghatározása során a szabályozás minden lehetséges technikai megoldást le kívánt fedni, ezáltal **az adófizetési kötelezettség lényegében bármely elektronikus felület**, így különösen piactér, portál, vagy más hasonló eszköz (a továbbiakban együtt: platform) **esetében felmerülhet**.

Az elektronikus felületek adófizetési kötelezettségét a szabályozás egy fikcióval teremtette meg, mivel úgy tekinti, mintha a terméket az értékesítő nem a vevőnek, hanem a platformnak értékesítette volna, az pedig továbbértékesítette volna a vevőnek (vélelmezett értékesítő). **Ez a szabály** azonban harmadik államból importált távértékesítésnél **csupán akkor érvényesül, ha**

²⁰ Hés-vhr. 63c. cikk (2) bekezdés.

- a platform elősegíti a termékértékesítést és
- az importküldemény belső értéke nem haladja meg a 150 eurót.

E feltételek figyelembe vételével, ha egy platform harmadik államból 150 eurónak megfelelő pénzüsszeget meg nem haladó belső értékű küldeményként importált termék távértékesítését segíti elő, úgy kell tekinteni, mint amely ennek a terméknek a beszerzője és értékesítője is egyben.²¹

A platform által elősegített távértékesítésnél tehát két egymást követő értékesítés teljesül, ugyanakkor a terméket ténylegesen csak egyszer fuvarozzák el az értékesítőtől a vevőnek, ezért az ügyletet láncügyletként kell kezelni. Annak érdekében, hogy minden esetben a platform legyen az az adóalany, amely a harmadik országból importált termék távértékesítését teljesíti, a szabályozás rögzíti, hogy a fuvarozással egybekötött értékesítést a platform teljesíti.²² Ezért a tényleges értékesítő platform felé történő értékesítése a termék feladásának, elfuvarozásának helyén minősül teljesítettnek, vagyis, ha a terméket harmadik államban adják fel, úgy ezen értékesítéssel összefüggésben a Közösség tagállamaiban nem keletkezik adófizetési kötelezettség. A platform által a vevő felé teljesített értékesítés pedig a rendeltetési hely szerinti tagállamban teljesül, amely után a platformot ezen tagállamban bevallási és áfafizetési kötelezettség terheli, amelyet – az előzőekben említett feltételek és szabályok figyelembe vételével – az IOSS-rendszer alkalmazásával is teljesíthet.

Ha a platformot az értékesítés elősegítése címén úgy kell tekinteni, mint amely a terméket beszerezte és továbbértékesítette, úgy az ügyletben érintett adóalanyoknak **a számlát** is ennek a fikciónak megfelelően kell **kibocsátani**. A tényleges értékesítő a platformnak, a platform pedig a vevőnek ad bizonylatot. A tényleges értékesítő által teljesített termékértékesítés a Közösség területén kívül teljesül, ezért arra nem vonatkoznak a közösségi számlázási szabályok, a platform pedig a közösségi számlázási szabályok szerint köteles eljárni.²³

Kiemelendő, hogy abban az esetben, ha a platform az IOSS alkalmazása mellett dönt, úgy a számlát annak a tagállamnak a szabályai szerint kell kibocsátania, amely számára az IOSS-azonosítót kiadta, vagyis amelyik az IOSS-rendszerben nyilvántartásba vette. Ha ez a tagállam Magyarország, akkor a nem adóalany vevő részére csak akkor kell számlát kiállítani, ha azt a vevő kéri, annak hiányában elegendő az ügyletről nyugtát kibocsátani.

Az előzőekben foglaltak alapján látható, hogy a **termékértékesítés elősegítése** a platformok adókötelezettsége szempontjából kulcsfontosságú mozzanat, ezért e cselekmény fogalmát a közösségi szabályozás határozza meg.²⁴ Eszerint az elősegít kifejezés olyan elektronikus felület használatát jelenti, amely lehetővé teszi az elektronikus felületen keresztül termékeket eladásra kínáló értékesítő és a vevő közötti kapcsolatfelvételt, melynek következtében a terméket az adott elektronikus felületen keresztül értékesítik. Az elősegít kifejezés definiálása mellett a

²¹ Áfa tv. 12/C. § (1) bekezdés.

²² Áfa tv. 27. § (4) bekezdés.

²³ Héa-irányelv 219a. cikk.

²⁴ Héa-vhr. 5b. cikk.